

nogle Betæneligheder i Anledning af, at der i dette Forslag absolut ingen Grænser er sat for, hvad Kommunerne maa yde. Jeg skal sige, at det er overhovedet tvivlsomt, hvorvidt Hjelpekasseloven sætter Grænser for Bykommunerne. I Loven staar udtrykkeligt, at „Sognekommunerne“ skulle erhverve Bemyndigelse, hvis de ville gaa ud over det fastatte Beløb, men der nævnes intet om, at Bykommunerne skulle gøre det. Det Spørgsmaal staar altsaa for saa vidt aabent. Til Gengæld foreligger som naturlig Begrænsning Kommunernes egen Ydeevne. Ud over den kommer man nu en Gang ikke, og den er jo ifølge Sagens Natur, ifølge Kommunernes finansielle Tilstand, meget stærkt begrænset. Derfor havde mine Meningsfæller i det andet Ting ønsket, at Staten skulde gaa noget videre, end det her er sket. Men jeg erkender, at der her er vist en Imødekommen, som jeg er taknemmelig for.

Det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) var inde paa nogle Betragtninger, som kunde give Anledning til mange Overvejelser. Men at komme til Bunds i de sociale Forhold, som bevirke den stedse tiltagende Vandring fra Landet til Byerne, er ikke nogen nem Opgave, og jeg tror, at hvilke kunstige Midler man end vilde finde paa for at forhindre den saa stærke Tilstrømning, vilde de vise sig utilstrækkelige. For Ungdommen paa Landet gælder det vel som for Ungdommen i mindre Byer, at den store By trækker dem til. De mene, at de finde deres Chance der, og hvis der overhovedet skal være Tale om Affolkning af den store By under visse givne Situationer, vil det være saaledes — det er en Kendsgerning, som de, der her i vor By have arbejdet meget med Fagforeningerne, vide —, at de, vi faa til at rejse, ikke i første Linie ere de unge, som ere komne ude fra, men det er snarere Familieforsørgere, som ere villige til, fordi Kampen for Udkommet presser dem haardere, at søge deres Erhverv paa andre Steder. Men det er jo et Spørgsmaal, om det er rigtigt at afhjælpe en ugunstig Situation i den ene By ved yderligere at affolke den, ved f. Eks. at gøre de ledige Lejlighedsers Antal endnu større, end det er. Jeg for mit Vedkommende er noget i Tvivl om, at det Middel hjælper.

Til det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds skal jeg for øvrigt sige, at de Tal, han nævnte, vare ikke ny. De sidste Tal, der foreligger med Hensyn til Antallet af ledige Lejligheder, se noget anderledes ud.

I Fjor ved denne Tid var i København de ledige Lejlighedsers Antal 9,265 = 7,2 pCt. af samtlige Lejligheder. I dette Øjeblik er Antallet 8,205 = 6,2 pCt. Der er faktisk en Nedgang paa 1,060, og det har blandt andet sin Aarsag i, at der ved en hel Del af de Ombygninger, der har fundet Sted, hvorved smaa og daarlige Lejligheder bortskaffedes, er udlagt større Arealer til Gader og paa de paagældende Terrainer bygget langt færre Lejligheder, saa den Operation, der foregik, ikke har kunnet afføde et forøget Antal ledige Lejligheder.

Jeg tillader mig som sagt at takke de foregaaende Talere for den Velvillie, de have vist Forslaget.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har for saa vidt Ret i, at der ikke findes nogen Begrænsning i dette Lovforslag med Hensyn til selve Summen, der kan ydes af Kommunalbestyrelserne. Men i øvrigt er der dog givet nogle begrænsende Bestemmelser. I § 1 er Forslaget saaledes dels begrænset — som det ærede Medlem ogsaa omtalte — ved, at Kommunalbestyrelsen udtrykkelig skal komme til det Resultat, at der foreligger Arbejdsløshed, og dels ved, at der staar, at Tilskuddet kun kan ydes i indeværende Finansaar. Og med Hensyn til Arbejdsløsheden er Bemyndigelsen jo indskrænket til, at der kun kan gives de udtrykkeligt i § 2 nævnte Kasser en saadan Understøttelse.

I Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) — hvis Bemærkninger jeg i meget kan tiltræde —, skal jeg ogsaa under denne Forhandling oplyse, hvad jeg har gjort opmærksom paa i det andet Ting, at jeg agter at forberede en Lovgivning om Arbejdsanvisning.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Laan til Ombygning af